

for sent ind på banen med en melding om, at man er villig til at droppe emnerne, hvis ulandene ønsker at få dem ud.

Så på det punkt synes jeg stadig væk, vi har et udestående, i hvert fald Enhedslisten og regeringen, som det jo altså ikke under denne her debat lykkedes at nå helt til afslutning på. Men vi er selvfølgelig tilfredse med, at regeringen understreger, at den ikke vil have, at Singaporeemnerne skal blokere. Problemet er altså, hvad man rent praktisk vil gøre og hvornår.

Med hensyn til landbruget synes jeg, ministerens svar måske er en lille smule vanskelig fuldstændig at forstå, men jeg opfatter det faktisk sådan, og jeg håber, det er sådan, at det indebærer, at i de forhandlinger om udmøntningen af EU's landbrugspolitik, den såkaldte midtvejsreform, vil man fra dansk side insistere på, at det, der er aftalen, er et loft over udgifterne, men ikke, at loftet skal bruges. Det vil sige, at der kan gennemføres også vidtgående reduktioner i f.eks. hektarstøtte, uden at det er i strid med aftalen, og det har Danmark ret til at arbejde for. Vi håber så, det bliver muligt at konkretisere, f.eks. også ved drøftelser i Folketingets Europaudvalg, hvad der rent faktisk løbende skal ske fra dansk side på landbrugsområdet.

Jeg synes, når det gælder parlamentarisk kontrol og indførelse af en parlamentarisk forsamling, at vi godt kan tillade os at sige til ulandene, at der vil vi altså ikke stå tilbage. Der er ingen, der skal komme og fortælle os, at der ikke skal være mere demokrati; det synes jeg godt vi kan sige. Jeg tror ikke på, at ulandene vil blokere en forhandlingsrunde af den grund. Så jeg vil opfordre til, at man på det punkt sætter fuld damp på.

Vi er tilfredse med i Enhedslisten, at ministeren understreger, at de fattige lande skal have ret til at beskytte sig mod virkningerne af frihandelen. Vi er da også enige i, at en New Zealand-model med hensyn til afviklingen af landbrugsstøtten, altså hvor den afskaffes fra den ene dag til den anden, vil få alt for mange landmænd gjort både arbejdsløse og for den sags skyld også hjemløse, og derfor skal det selvfølgelig være en aftrapning, som man kan indstille sig på og arbejde ud fra. Men det er jo så utrolig vigtigt, at den kommer i gang. Det forstod jeg også ministeren faktisk er enig i. Men jeg håber, jeg har forstået fortolkningen af EU's midtvejsreform korrekt, nemlig som et loft, der ikke nødvendigvis skal udnyttes.

Så skal jeg blot sige, at vi er lidt kede af, at partierne bag forslaget til vedtagelse – regeringspartierne og Socialdemokratiet – har taget tjenesteydelser og GATS med ind i indledningen, altså privatisering af vandforsyning og sådan noget. Det synes vi ikke er en god idé, og vi havde egentlig foreslået, at man lod være med at tage GATS ind i den her diskussion. Jeg siger det bare, for man kunne have undgået at tage det emne ind. Det kunne vi så diskutere en anden dag.

Vores samlede overvejelser i Enhedslisten går altså i retning af, at vi ikke vil stemme imod det forslag, som flertallet har fremsat, fordi det faktisk indebærer en bedre position på nogle punkter, end vi havde tidligere, og der er i et vist omfang lært af Cancún.

Men der er altså stadig væk udestående problemer tilbage, der gør, at vi heller ikke kan stemme for det.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg vil gerne kvittere for, at Enhedslisten har denne, skal vi så kalde det, løsningsorienterede indstilling til det og trods alt vælger noget, hvor man ikke er imod, og hvor man ikke skal gøre sig væsentlig bedre end det store, brede flertal i Folketinget.

Jeg synes, der er to ting, hvor hr. Keld Albrechtsen ikke gør forslagsstillerne helt ret, og det ene er omkring Singaporeemnerne. Jeg synes ikke, at hverken det, hr. Claus Larsen-Jensen, udenrigsministeren eller undertegnede har sagt herfra, kan opfattes, som om vi nu igen laver en position, der gør, at først i allersidste sekund trækker vi det af bordet. Hvis man fastholder at forbedre de tilbud, der er, så er to af Singaporeemnerne sådan set lagt til side, og man har signaleret, at man vil lægge to mere til side, og man siger her, at det ikke må blokere. Men vi er altså enige om fælles regler, og så må det også være det, vi skal.

Om tjenesteydelser står der jo, at det er vigtigt, at de bliver fremmet gennem multilaterale aftaler. Så kan man jo vælge at fortolke det, som man vil, men vi støtter selvfølgelig også handel med tjenesteydelser.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi har altså disse ord »sidste instans«, som både hr. Claus Larsen-Jensen og udenrigsministeren brugte i forbindelse med håndteringen af Singa-